

การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเชิงวิชาการโดยประยุกต์ใช้บริบทและ
ประโยชน์จากอัตภาควิเคราะห์เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ
สำหรับนักศึกษาปริญญาตรี*

DEVELOPING ENGLISH SPEAKING SKILL FOR ACADEMIC PRESENTATION BASED ON
GENRE BASED APPROACH FOR UNDER GRADUATE STUDENTS

สิริกานต์ ทองมาก¹, อังคณา อ่อนธานี²

Sirikarn Thongmak¹, Angkana Onthanee²

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร^{1,2}

Faculty of Education, Naresuan University, Thailand.^{1,2}

Email : sirikarnt@nu.ac.th

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาวิธีการสอนแบบใหม่สำหรับทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรีตามแบบบรรณฐาน (genre-based approach) ที่มีประสิทธิภาพกลุ่มตัวอย่างในการศึกษา ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 60 คน เก็บข้อมูลจากคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าทิสระ

ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีจำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 70 และนักศึกษาเพศชายมีจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 30 นักศึกษาส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 20–24 ปี โดยมีอายุ 22 ปีมากที่สุด จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 40 และมี GPA อยู่ระหว่าง 2.00–3.40 โดยมี GPA 2.50 มากที่สุด จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 43.40 การนำรูปแบบการพูดนำเสนอเชิงวิชาการในรูปแบบตามแนวการสอนแบบบรรณฐาน (genre-based approach) มาใช้กับนักศึกษา การทดสอบหลังเรียน นักศึกษามีคะแนนเพิ่มขึ้นจากการทดสอบก่อนเรียนในทุกลักษณะทั้งด้านพฤติกรรมการพูด ความคล่องแคล่วในการพูด การใช้ไวยากรณ์และคำศัพท์ และการเรียบเรียงประโยค ซึ่งผลการทดสอบมีการเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบบรรณฐาน (genre-based approach) ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน 1) การคัดเลือกประเภทของการพูด 2) การจัดทำเนียบภาษา คำศัพท์ในแต่ละประเภท 3) การสร้างความเชื่อมโยงการเรียบเรียงประโยค 4) การฝึกพูดพร้อมภาษากาย และ 5) การพูดนำเสนอเชิงวิชาการ

คำสำคัญ : 1. การพัฒนาทักษะการพูดเชิงวิชาการ 2. การสอน 3. อัตภาควิเคราะห์ 4. โครงสร้างอัตภาค

ABSTRACT

The objective is to develop a new teaching method for effective genre-based approach in speaking English skills of undergraduate students. The sample groups were 60 undergraduate students collecting data from pre-test and post-test scores. The data were analyzed by percentage, mean, standard deviation and t-test independent sample.

The findings were most of the students were 43 female or 70 percent and 18 male students or 30 percent. Most of the students, age between 20 and 24 years old, with 22 of 24 years old or 40 percent and had a GPA between 2.00-3.40, with the mode GPA 2.50 of 26 people, or 43.40 percent. A genre-based approach was applied to the students, it was found that post-test scores were increased from the pre-test in all aspects: behavior, fluency, grammar and vocabulary, organization. The test results showed a statistically significant increase and the teaching style of English according to the general-based approach consisted of 5 steps: 1) Selection of types of speech 2) Organizing language directory Vocabulary in each category, 3) making connections, making sentences, 4) speaking practice with body language, and 5) academic presentations.

Keywords : 1. Speaking skill development 2. Instruction of Academic Presentation 3. Genre-based approach 4. Move analysis

1. ความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในปัจจุบันเนื่องจากภาษาอังกฤษถือเป็นภาษากลางที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารในระดับโลก (Halliday, M. A. K. 1978) ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สำคัญของโลกและถูกใช้ติดต่อสื่อสารระหว่างผู้คนเป็นหลักและทุกชนชาติบรรจภาษาภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่รองจากภาษาแม่ของตนเอง เป็นแกนหลักของหลักสูตรการศึกษาทุกระดับ ตั้งแต่ปฐมวัยไปจนถึงการศึกษาตลอดชีวิตอีกทั้งภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่ ถูกนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนมากกว่าภาษาอื่นในวงการศึกษา (Fahnestock, J., 2011) ทักษะการพูดเป็นหนึ่งในทักษะที่ควรให้ความสำคัญ การหมั่นฝึกฝนการพูดภาษาอังกฤษให้ดีขึ้นจะทำให้ไม่สูญเสียโอกาสที่ดีในการเรียนและการทำงาน (Olsen & Kucking, 1990) ภาษาอังกฤษมีความสำคัญกับนักเรียนและบุคคลที่กำลังก้าวไปสู่ชีวิตการทำงาน (Rasmeenin, 2006) ได้กล่าวว่าทักษะการพูดเป็นสิ่งจำเป็นและเป็นทักษะพื้นฐาน ในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน และการสื่อสารเฉพาะทางในวิชาชีพต่างๆ (Rowley-Jolivet & Carter-Thomas, 2005) ในบริบทการศึกษาของประเทศไทยได้มีการปฏิรูปการศึกษาสู่ยุคแห่งการใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากล ทำให้นักเรียนและนักศึกษามีโอกาสได้เรียนภาษาอังกฤษเป็นระยะเวลากว่า 10 ปีตามที่หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดกระทรวงศึกษาธิการ, 2551) และรัฐบาล ได้กำหนดยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2561-2580 เพื่อยกระดับให้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลตามแนวทางของการศึกษาในศตวรรษที่ 21

แต่อย่างไรก็ตามนักเรียนไทยยังประสบปัญหาการพูดภาษาอังกฤษมากที่สุด เมื่อเทียบกับทักษะอื่นๆ (Thompson, 1994) โดยเฉพาะการพูดในระดับสูง หรือเฉพาะทางเพื่อสาขาวิชาชีพตนเอง ที่ต้องใช้ทั้งความรู้ด้านภาษาศาสตร์ เนื้อหาเฉพาะทาง การเรียบเรียงข้อมูลอย่างเป็นระบบ รวมถึงทักษะการสื่อสาร จากการวิจัยที่ผ่านมาพบว่านักเรียนไทยมีความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษค่อนข้างต่ำ โดยวัดจากการใช้ข้อสอบมาตรฐานสากลวัดทักษะการพูด (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) และมีผู้เสนอสาเหตุของปัญหาด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยไว้หลาย ประการ เช่นครูส่วนใหญ่ยังเลือกสรรวิธีการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษได้ไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่แท้จริง และไม่ตระหนักถึงการใช้ภาษาอังกฤษในบริบทเฉพาะที่เพียงพอ รวมถึง นักเรียนขาดโอกาสในการฝึกการพูด ภาษาอังกฤษตามบริบทเฉพาะทางอย่างแท้จริง ตามที่สุมิตรา อังควณกุล (2540) ได้กล่าวว่า ถึงแม้ผู้เรียนจะเรียนภาษาอังกฤษมานานแค่ไหนหากไม่ มีวิธีการสอนที่ส่งเสริมการพูดในบริบทเฉพาะทาง ขาดหลักสูตร เนื้อหา และวิธีการสอน ที่เอื้อให้ผู้เรียน ได้มีโอกาสรับคลังข้อมูลเพียงพอรวมถึงได้แสดงออกทางทักษะการพูดอย่างมีประสิทธิภาพ แล้วนั้น ผู้เรียนก็ไม่สามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้อย่างสัมฤทธิ์ผล (Brown & Yule, 1983) ด้วยเหตุนี้ รัฐบาลได้มีนโยบายเร่งด่วนในการยกระดับการมาตรฐานการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อเพิ่มระดับความสามารถให้ก้าวทันการเปลี่ยนแปลงของโลกเพื่อให้บรรลุเป้าหมายดังกล่าวกระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้ ใช้กรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล ได้แก่ The common European Framework of Reference for Languages (CEFR) เป็นกรอบความคิดหลักในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของประเทศไทย ออกแบบหลักสูตร พัฒนาการเรียนการสอน การทดสอบ วัดผล พัฒนาคู่มือ กำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ ปรับจุดเน้นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้เป็นไปตามธรรมชาติของการเรียนรู้โดยเน้น การสื่อสาร(Communicative Language Teaching: CLT) ปรับจากการเน้นไวยากรณ์เป็นเน้นการสื่อสารเริ่มจาก ฟัง พูดอ่าน เขียน ส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มีมาตรฐานตามกรอบมาตรฐานหลัก ส่งเสริมการยกระดับความสามารถการใช้ภาษาอังกฤษ

การพูดเป็นทักษะในการผลิตภาษาประกอบด้วยทักษะการพูดและทักษะการเขียน (productive skills) และเป็นทักษะทางภาษาสำคัญในการเรียนรู้ของผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนเป็นผู้สื่อสารที่ดี การพูดคือการใช้กิริยาทางภาษาเพื่อ สื่อสารกับผู้อื่น Halliday (1978) กล่าวว่า ความสามารถในการพูดอย่างคล่องแคล่ว ไม่ใช่ความรู้ทางภาษา แต่เป็นความสามารถผลิตข้อมูลและภาษา เมื่อผู้เรียนได้ เข้าร่วมการอภิปราย ปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาทักษะการพูด ภาษาอังกฤษ ได้แก่ ความกังวลและ ความกลัวปัญหาด้านคำศัพท์ ขาดการฝึกฝน ขาดทักษะการคิดวิเคราะห์และการให้เหตุผล สนับสนุนความคิด ความรู้สึกวิตกกังวลความประหม่อมักเกิดขึ้นในการเรียนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศของผู้เรียนซึ่งส่งผลต่อการแสดงออกของผู้เรียนด้วยจุดประสงค์ของการพูด อาจจะเป็นการแสดงความคิดเห็น การชักชวนผู้คนหรือจำแนกข้อมูล

การพัฒนานักศึกษาให้มีความเชี่ยวชาญในการพูดภาษาอังกฤษระดับสูงไปจนถึงการนำเสนองานวิชาการของตนเองซึ่งมาจากการทำวิจัยในชั้นเรียนหรือการอภิปรายถึงการเรียนการสอน ได้นั้นเป็นสิ่งที่ดีและมีประโยชน์ต่อการเผยแพร่ความรู้ทั้งยังส่งผลต่อการพัฒนาการทักษะการสื่อสาร

ขั้นสูงของนักเรียนที่อย่างไรก็ตามการสอนให้นักศึกษาสามารถนำเสนอข้อมูลทางวิชาการเป็นภาษาอังกฤษ ไม่ใช่สิ่งที่สามารถทำได้โดยง่าย เนื่องจากผู้สอนต้องใช้วิธีการสอนที่ผสมผสานและเฉพาะทางเพื่อให้ นักศึกษาได้องค์ความรู้ที่เพียงพอ และมีความจำเป็นที่ให้นักศึกษาได้ฝึกปฏิบัติพูดอย่างจริงจัง จะต้องเรียบเรียงและนำเสนอข้อมูลความรู้หรือสารของตนอย่างเป็นลำดับ และให้ข้อมูลอย่างชัดเจนเพียงพอพร้อมที่จะสื่อสารอย่างเป็นระบบ จากประเด็นปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยจึงเล็งเห็นความสำคัญต่อการพัฒนา วิธีการสอนทักษะการพูดในระดับสูงแก่นักศึกษา และได้ทำการศึกษาเอกสาร และงานที่เกี่ยวข้องกับ วิธีการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษ เพื่อนำมาใช้แก้ไขปัญหาและพัฒนาความสามารถ ในด้านการพูดภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะการพูดเพื่อนำเสนองานวิชาการด้านการศึกษาของนักศึกษา และพบว่าวิธีการสอนตามแนว ทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre Based Approach) เป็นแนวทางที่สามารถช่วยพัฒนาทักษะการพูดเฉพาะทางของนักศึกษาได้ โดยมีหลักทฤษฎีภาษาศาสตร์เชิงระบบ(Systematic Linguistics Theory) ของเอ็มเอเค ฮัลลิเดย์ ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาศาสตร์ เป็นแนวทางหลัก และมีประโยชน์อย่างยิ่งในการช่วยให้นักศึกษามีความรู้และข้อมูลเพียงพอในการพูดเชิงวิชาการเฉพาะทาง กล่าวคือการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบอรรถฐาน (Genre-based Approach) ยึดบทเรียนเป็นหลักซึ่งถือว่าเป็นปัจจัยป้อน (Input) ที่สำคัญในการให้รูปแบบภาษาแก่ผู้เรียน ดังนั้นบทเรียนหรือโมเดลทางภาษานั้นจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาอย่างถูกต้อง และเหมาะสมที่จะเป็นปัจจัยป้อน (Input) เพื่อให้รูปแบบภาษาที่เหมาะสมแก่ผู้เรียนวิธีการสอนเขียนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐาน (Genre-based Approach) เป็นวิธีการที่มีประสิทธิภาพ และสามารถแก้ปัญหการเขียนของผู้เรียนได้ การสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานนี้ เน้นการใช้ภาษาเพื่อสื่อเนื้อความ (Text) ตามอรรถลักษณะ (Genre) เช่น การรายงาน (Report Genre) การอธิบาย (Explanation Genre) การแสดงความคิดเห็น (Exposition Genre) วิธีการ (Procedure Genre) หรือ การอภิปราย (Discussion Genre) แนวการสอนนี้ยังเน้นความแวดล้อมที่ทำให้เข้าใจเนื้อหา ได้อย่างชัดเจนเรียกว่าบริบทที่สำคัญคือบริบทสถานการณ์ซึ่งประกอบด้วย เรื่องราวความสัมพันธ์ผู้ใช้ภาษา และวิธีการใช้ภาษารวมทั้งบริบททางวัฒนธรรม แนวการสอนตามทฤษฎีนี้เป็นการใช้คำศัพท์ในแต่ละสถานการณ์ของผู้สื่อความ เรียกว่า ทำเนียบภาษา (Register) ในการจัดการเรียนการสอน ผู้สอนใช้เนื้อความแต่ละอรรถลักษณะ ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาซึ่งเป็นตัวป้อนที่เข้าใจอย่างชัดเจน เพราะวิธีการสอนได้ครอบคลุมรูปแบบภาษาทั้งหมด คือ เสียง คำศัพท์ ไวยากรณ์ และความหมายซึ่งทำให้ผู้รับรู้เรื่องราวเข้าใจได้ชัดเจนและทำให้ผู้เรียนได้รับทราบผลการฝึกความสามารถในด้านการพูด ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของสงวนศรี ไทรอด (2547) ที่สรุปได้ว่าการสอนภาษาแบบอรรถฐานทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ด้านความเข้าใจในการอ่านและ เจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูงกว่าการสอนแบบเดิม ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะนำ วิธีการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน โดยใช้อรรถลักษณะของการนำเสนองานวิชาการและอภิปรายหัวข้อเกี่ยวกับทางการศึกษาโดยเฉพาะมาทำการวิจัยศึกษาความสามารถ เพื่อพัฒนาความสามารถในด้านการพูดและเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และปรับปรุงการเรียนการสอนภาษาอังกฤษต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อพัฒนาวิธีการสอนแบบใหม่สำหรับทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาในระดับปริญญาตรีให้สามารถพูดนำเสนองานด้านวิชาการได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.2 เพื่อศึกษาเปรียบเทียบผลของการแผนการสอน และโมเดลการสอนพูดภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบอรรถฐาน (genre-based approach) ก่อนเรียนและหลังเรียน

2.3 เพื่อเสนอแนะรูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาตามแบบอรรถฐาน (genre-based approach) ที่มีประสิทธิภาพ

3. ประโยชน์ที่ได้รับการวิจัย

3.1 เพื่อให้มีการพัฒนาวิธีการสอนแบบใหม่สำหรับทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาในระดับปริญญาตรีให้สามารถพูดนำเสนองานด้านวิชาการได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3.2 เพื่อได้ทราบถึงการเปรียบเทียบผลของการแผนการสอน และโมเดลการสอนพูดภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบอรรถฐาน (genre-based approach) ก่อนเรียนและหลังเรียน

3.3 เพื่อให้ได้รูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาตามแบบอรรถฐาน (genre-based approach) ที่มีประสิทธิภาพ

4. วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยแบ่งขั้นตอนการดำเนินการวิจัยออกเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การพัฒนารูปแบบการสอนสำหรับทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเชิงวิชาการโดยประยุกต์ใช้ปริเฉทและวิธีอรรถฐานวิเคราะห์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาปริญญาตรีคณะศึกษาศาสตร์

1.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเชิงวิชาการโดยประยุกต์ใช้ปริเฉทและประโยชน์จากอรรถฐานวิเคราะห์เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาปริญญาตรีคณะศึกษาศาสตร์ ศึกษาบริบทพื้นที่ จัดทำร่างรูปแบบการสอน และแม่แบบทางภาษาศาสตร์บนพื้นฐานการประยุกต์ใช้ปริเฉทและอรรถฐานวิเคราะห์ที่เหมาะสมกับการนำเสนองานวิชาการในสาขาเฉพาะทางของนักศึกษาในระดับการศึกษาปริญญาตรี

1.2 จัดเวทีหารือกับภาคีที่เกี่ยวข้องเพื่อการพัฒนาที่มาร่วมกันระหว่างผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทางภายนอก หรือจากมหาวิทยาลัยนเรศวร เพื่อกำหนดเป้าหมาย แผนการทำงาน ผลลัพธ์ที่คาดหวังร่วมกัน โดยร่วมกันปรับเปลี่ยนกระบวนการทัศน์ใหม่ ในการพัฒนาแผน และแม่แบบการสอน เพื่อพัฒนาทักษะการพูดโดยมีเป้าหมายสำคัญที่นักศึกษาจะต้องสามารถจัดการเรียนรู้แบบใหม่ตามวิธีการประยุกต์ใช้ปริเฉทและอรรถฐานวิเคราะห์ที่จะสามารถพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้และปฏิบัติการพัฒนาทักษะการพูดได้จริงเพื่อเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาทักษะการพูดนำเสนองานเชิงวิชาการทางการศึกษาและใช้เป็นเครื่องมือในการแสวงหาองค์ความรู้ต่อไป

1.3 กำหนดกิจกรรมและการดำเนินการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเชิงวิชาการโดยประยุกต์ใช้ปริเฉทและประโยชน์จากอัตถภาววิเคราะห์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการพูด ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาปริญญาตรีคณะศึกษาศาสตร์โดยปฏิบัติการด้วยหลักของการใช้ นักศึกษาระดับปริญญาตรีของคณะศึกษาศาสตร์เป็นฐานโดยนักศึกษาที่เข้าร่วมโครงการ จะเกิดสมรรถนะ การจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการพัฒนาทักษะการพูดเชิงวิชาการผ่านกระบวนการสำคัญ 5 ประการ ดังนี้

- 1) ปรับเปลี่ยนวิธีการสอนเพื่อทักษะการพูดระดับสูงเชิงวิชาการแก่นักศึกษา และทัศนคติที่มีต่อการจัดการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการพูดในสาขาเฉพาะทาง
- 2) วิเคราะห์สถานการณ์และบริบทที่แวดล้อมทั้งทางกายภาพและจิตวิทยา อันจะนำไปสู่ การออกแบบการสอนและสร้างแม่แบบการสอนที่เหมาะสมกับผู้เรียนและบริบทของนักศึกษาระดับปริญญาตรี
- 3) ร่วมมือแบบร่วมรับผิดชอบกับสมาชิกคนอื่น ๆ เพื่อพัฒนานวัตกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริม การพัฒนาทักษะการพูดเชิงวิชาการของนักศึกษาในสาขาเฉพาะ
- 4) การกำกับ ติดตาม ประเมินและให้ข้อเสนอแนะอย่างเป็นกัลยาณมิตร จากผู้เกี่ยวข้อง
- 5) การแบ่งปันและให้ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาการดำเนินงานในรูปแบบของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อแลกเปลี่ยนปัญหาและทัศนคติระหว่างการเรียนรู้ และปฏิบัติงานจริง รวมถึง เพื่อนำไปสู่การแก้ไขและพัฒนาในครั้งต่อไป

1.4 พิจารณาความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในการดำเนินการ การพัฒนาทักษะการพูด สำหรับนักศึกษาในการนำเสนองานวิชาการ รวมถึงการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาเพื่อส่งเสริมการนำเสนอผลงานทางวิชาการเป็นภาษาอังกฤษ และโดยผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและผู้ทรงคุณวุฒิทางการศึกษา

1.5 ติดตามประเมินผลความก้าวหน้าและพัฒนาการของทักษะการพูดหลังเรียน ติดตามการออกแบบการจัดแผนการสอนและการสร้างแม่แบบตามแนวทางปริเฉทและอัตถภาววิเคราะห์ที่ส่งเสริมการพัฒนาทักษะการพูดเชิงวิชาการของนักศึกษาที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย เพื่อเตรียมความพร้อมนำลงสู่การปฏิบัติการจริงในการเป็นครูภาษาอังกฤษและเป็นนักวิชาการทางการศึกษาในอนาคตตามแนวทางภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลในศตวรรษที่ 21

ขั้นตอนที่ 2 ดำเนินการศึกษาลงมือพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเชิงวิชาการของนักศึกษาและวิธีการจัดการเรียนรู้บนพื้นฐานการประยุกต์ใช้ปริเฉทและอัตถภาววิเคราะห์ เพื่อส่งเสริมการพัฒนาทักษะ การพูดเชิงวิชาการในสาขาเฉพาะทางสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี และสรุปรูปแบบการสอนพร้อมข้อเสนอแนะ

2.1 ผู้วิจัยและคณาจารย์มหาวิทยาลัย เป็นที่ปรึกษาประจำกลุ่ม มีอาจารย์หรือผู้เชี่ยวชาญ เฉพาะทางเป็นผู้ประสานงานทำหน้าที่เป็นโค้ชเพื่อนิเทศผลการปฏิบัติ

2.2 มีการจัดกิจกรรมติดตามผลการดำเนินงานทั้งแบบมีการพบปะ แบบเผชิญหน้า โดยการสร้างเวที แลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับความก้าวหน้าของการดำเนินงาน โดยมี ผู้วิจัยหรือคณาจารย์มหาวิทยาลัย เป็นพี่เลี้ยงกระตุ้นและให้แนวคิดสำคัญ ร่วมสนทนาและให้คำปรึกษา และมีการติดตาม

ผลการดำเนินงานผ่านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เครือข่ายอินเทอร์เน็ต และ Social media (Line หรือ Facebook) เป็นช่องทางในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้สนับสนุน เพื่อให้เกิดการพัฒนาทักษะการพูด เพื่อนำเสนองานวิชาการรวมถึงการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมอย่างมีประสิทธิภาพ

2.3 ศึกษาผลการพัฒนาทักษะการพูดเชิงวิชาการของนักศึกษา เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดในสาขาเฉพาะทางสำหรับผู้เรียนที่จะส่งเสริมทักษะการพูดนำเสนองานวิชาการของนักศึกษา โดยดำเนินการในภาคเรียนที่ 1 ของปีการศึกษา 2565

2.4 จัดประชุมและเวทีนำเสนอเพื่อประเมินผลการดำเนินการในการพัฒนาทักษะการพูดและการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาเพื่อส่งเสริมการพูดนำเสนองานวิชาการสำหรับนักศึกษา

2.5 ศึกษาปัจจัยความสำเร็จในการดำเนินงานของนักศึกษากลุ่มเป้าหมายในการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการพัฒนาทักษะการพูดเชิงวิชาการ

2.6 สรุปประเมินผลการศึกษาและวิเคราะห์การดำเนินการในการพัฒนาทักษะ การพูดของนักศึกษาเพื่อส่งเสริมการคิดพูดเชิงวิชาการ และสรุปเป็นรูปแบบการสอนพร้อมข้อเสนอแนะ

ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตด้านประชากร กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยนี้ได้แก่นักศึกษาระดับปริญญาตรี ระดับชั้นปีที่ 3 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย นเรศวร จำนวน 60 คน

ขอบเขตด้านเนื้อหา การสร้างและพัฒนารูปแบบใหม่ ประกอบด้วย วิธีการสอน และแม่แบบการสอนที่พัฒนา ส่งเสริมทักษะการพูดเชิงวิชาการให้กับนักศึกษา เพื่อนำไปใช้บูรณาการกับการจัดการเรียน การสอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ

ขอบเขตด้านตัวแปร ตัวแปรต้นที่ศึกษา ได้แก่ พฤติกรรมในการศึกษา(Behavior) ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (Fluency) หลักไวยากรณ์และคำศัพท์ (Grammar and Vocabulary) และ การเรียบเรียงรูปแบบของคำพูด (Organization of Academic Speech) ตัวแปรตามได้แก่ ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในการนำเสนองานด้านวิชาการ

ขอบเขตระยะเวลา การวิจัยในครั้งนี้ใช้ระยะเวลา 1 ปี จะเริ่มดำเนินการระหว่าง พฤษภาคม 2565 - เมษายน 2566 โดยแบ่งเป็น 2 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 ระยะดำเนินการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรีให้สามารถพูดนำเสนองานด้านวิชาการโดยออกแบบวิธีและกระบวนการสอนที่ส่งเสริมการพัฒนาทักษะการพูด และนำกระบวนการที่พัฒนาขึ้นลงสู่การปฏิบัติจริง

ระยะที่ 2 ผลของการใช้โมเดลและรูปแบบการสอนพูดภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบอรรถฐาน (genre-based approach) เพื่อพัฒนาทักษะการพูดนำเสนองานวิชาการของนักศึกษาและ ศึกษาปัจจัยความสำเร็จในการดำเนินการพัฒนาทักษะ การพูด ภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาตามแนวการสอนแบบอรรถฐาน (genre-based approach) และสรุปเป็นบทเรียนที่เรียนรู้พร้อมข้อเสนอแนะ

เครื่องมือวิจัยและการหาคุณภาพของเครื่องมือ

1) แผนการจัดการสอนการพูดภาษาอังกฤษตามแบบวิธีการปริเฉทและอรรถาภิเษการ (Genre-based approach and Move analysis) (Hyland, 1994) ซึ่งผู้วิจัยสร้าง Framework และ Model ใช้ในการสอนจากการทำการทดลองเบื้องต้น (pilot study) (Martin & White, 2005) และ

นำมาปรับใช้ให้เหมาะกับบริบทของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร รวมถึงการฝึกปฏิบัติจริงเป็นฐานการเรียนรู้จำนวน 6 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง ตั้งแต่ขั้นตอนการสอนไปจนถึงการฝึกปฏิบัติและพุดนำเสนอผลงานจริง

ตารางที่ 1 แผนการสอนการพูดภาษาอังกฤษตามแบบวิธีการปริเฉทและอรรถาภิเษการ

Pre –teaching แผนการเรียนรู้ที่ 1 (2 ชั่วโมง)		
ขั้นตอน	วิธีการ	จุดประสงค์
เตรียมความพร้อมโดยนำเสนอ framework, model ที่จะใช้สำหรับการฝึกทักษะการพูด	- ให้นักศึกษาฝึกวิเคราะห์แนวทางการพุดนำเสนองานวิชาการจากตัวอย่างที่มีการนำเสนอระดับสากล - นักศึกษาทำ Pre-test speaking task ด้วยตนเอง	เพื่อวัดความสามารถและพื้นฐานความรู้เดิมของนักศึกษาที่มีในการพุดนำเสนองานวิชาการเฉพาะทาง
While –teaching แผนการเรียนรู้ที่ 3-4-5 (5 ชั่วโมง)		
ขั้นตอนการสอนนำเสนอ framework, model และ ฝึกปฏิบัติ	- นักศึกษาฝึกวิเคราะห์รูปแบบการนำเสนองานวิชาการเฉพาะทางจากตัวอย่างที่ให้ - นักศึกษาระดมสมองเพื่อสรุปลักษณะเฉพาะสำคัญที่ใช้ในการนำเสนอแต่ละขั้นตอน และทดลองเขียน model/framework ในการนำเสนอออกมาเป็นของตนเอง - ครูสอน framework และ model ที่สามารถนำมาแบบในการใช้ฝึกพุดเชิงวิชาการผ่านการประยุกต์ใช้วิธีการแบบ Genre-based approach และ Move analysis โดยอธิบายขั้นตอนแต่ละระบบความคิดในการพุดนำเสนออย่างละเอียด - นักศึกษาฝึกสร้างการนำเสนองานวิชาการจาก Framework และ Model ที่ครูสอน โดยนำมาประยุกต์ใช้กับเนื้อหางานวิชาการของแต่ละคน	- เพื่อวางพื้นฐานความเข้าใจจุดประสงค์การเรียนรู้ครั้งนี้ให้แก่นักศึกษา - เพื่อเตรียมความพร้อมในด้านเนื้อหาเช่นการจัดเรียงข้อมูล ความรู้ด้านการใช้ภาษาในการนำเสนองานวิชาการให้กับนักศึกษา - เพื่อให้ให้นักศึกษาได้ฝึกปฏิบัติจริงในทุกขั้นตอนของการเรียนรู้และสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับการนำเสนองานวิชาการเป็นของตนเอง

	● นักศึกษาฝึกพูดนำเสนองานวิชาการจริงผ่านทางระบบออนไลน์	
ขั้นร่วมกันอภิปรายและแสดงความคิดเห็นและเก็บข้อมูลแบบสอบถาม	ครูให้นักศึกษาร่วมแสดงความคิดเห็นจากกิจกรรมที่ทำในขั้นตอนก่อนหน้านี้ รวมถึงสรุปปัญหาและวิธีการแก้ไขครูแจกแบบสอบถามเพื่อให้นักศึกษาได้แสดงความคิดเห็น	● เพื่อรับฟังความคิดเห็นจากผู้เรียนและนำไปสู่การปรับปรุงพัฒนาต่อไป
Post –teaching แผนการเรียนรู้ที่ 6 (1 ชั่วโมง)		
นักศึกษาร่วมทำ Post-test speaking task หลังเรียน	นักศึกษาทำ Post-test speaking test อีกครั้งหลังการเรียนร่วมสรุปผลกิจกรรมและแสดงความคิดเห็น	● เพื่อวัดความสามารถทักษะการพูดเชิงวิชาการของนักศึกษาหลังการเรียน

2) แบบทดสอบวัดทักษะด้านการพูดนำเสนองานวิชาการก่อนและหลังการเรียนจำนวน 20 ข้อโดยกำหนดการให้คะแนน คือมีผู้ให้คะแนนสองคนได้แก่ ผู้วิจัย และกรรมการที่เชี่ยวชาญเฉพาะทางอีก 1 ท่าน โดยมีการแจ้งเกณฑ์การให้คะแนนแก่นักศึกษาให้ทราบอย่างชัดเจน เมื่อได้รับคะแนนแล้วผู้วิจัยนำมาหาความเที่ยงระหว่างกรรมการโดยวิธีการ Cronbach's alpha เพื่อหา Internal consistency และนำคะแนนจากกรรมการสองมารวมกันเพื่อหาค่าเฉลี่ยการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบผลคะแนนทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้สถิติ ค่าเฉลี่ยร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และทดสอบทีแบบไม่อิสระ (t-test for Dependent Samples)

ก่อนการใช้แผนการสอนและเอกสารประกอบการสอน ผู้วิจัยได้มีการ ทำ data validation โดยเชิญผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทางตรวจสอบแผนการสอน, Framework , Model ที่จะใช้สอนจริงหลังจากได้จากการทำ Pilot study เรียบร้อยแล้วผู้เชี่ยวชาญสองท่านเป็นอาจารย์มหาวิทยาลัยที่จบการศึกษาและเชี่ยวชาญด้านการทำวิจัยและการสอนโดยวิธี Genre-based approach and Move analysis โดยเฉพาะ หลังจากการมีการตรวจวัดคุณภาพ ผู้วิจัยได้ทำการปรับแผนการสอน , Framework , Model ให้สอดคล้องกับคำแนะนำและการใช้อีกครั้ง

วิธีการเก็บข้อมูล

ขั้นการนำแผนการจัดการสอนมาใช้: ผู้วิจัยนำแผนการสอนและโมเดลที่สร้างไว้โดยใช้วิธีปริศนาและอรรถาภิธาน (Genre-based approach and Move analysis) ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 6 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวม 12 ชั่วโมง

ขั้นการนำผลของการใช้โมเดลและรูปแบบการสอนพูดภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบอรรถฐาน (genre-based approach) เพื่อพัฒนาทักษะการพูดนำเสนองาน วิชาการ ของนักศึกษา ก่อนการเริ่มเก็บข้อมูล ผู้วิจัยให้นักศึกษาทำแบบทดสอบก่อนเรียน และหลังการเรียน

แผนการสอน ผู้วิจัยได้ให้นักศึกษาทำแบบทดสอบหลังเรียน และเก็บรวบรวมข้อมูลนำไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

1) ผู้วิจัยได้นำผลทดสอบวัดทักษะการพูดนำเสนองานวิชาการภาษาอังกฤษ และแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ทักษะการนำเสนองานวิชาการภาษาอังกฤษผ่านวิธีการแบบปริเฉทและอรรถวิเคราะห์เป็นฐานการเรียนรู้ ทั้งหมดมาวิเคราะห์ โดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานการวิจัยได้แก่ Paired sample t-test

2) ประมวลผลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปแปลผลและวิเคราะห์ข้อมูล

3) สรุป อภิปรายผล โดยใช้ตารางและการพรรณนา

5. ผลการวิจัย

5.1 ผลการพัฒนาวิธีการสอนแบบใหม่สำหรับทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา ระดับปริญญาตรีให้สามารถพูดนำเสนองานด้านวิชาการได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผลการวิจัยพบว่ารูปแบบการสอนแบบใหม่สำหรับทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรีให้สามารถพูดนำเสนองานด้านวิชาการตามแนวการสอนแบบอรรถฐาน (genre-based approach) ได้แก่การพัฒนาทักษะด้านเจตคติในการพูดตามประเภทของงานวิชาการ การออกเสียง ความรู้ทางด้านไวยากรณ์และคำศัพท์ และการเรียบเรียงประโยค

5.2 ผลการศึกษาเปรียบเทียบผลของการแผนการสอน และโมเดลการสอนพูดภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบอรรถฐาน (genre-based approach) ก่อนเรียนและหลังเรียนผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีจำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 70 และนักศึกษาเพศชายมีจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 30 นักศึกษาส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 20 – 24 ปี โดยมีอายุ 22 ปีมากที่สุด จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 40 และมี GPA อยู่ระหว่าง 2.00 – 3.40 โดยมี GPA 2.50 มากที่สุด จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 43.40 สำหรับผลการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนแสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 2 ตารางเปรียบเทียบคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักศึกษา

ลำดับ	ข้อคำถาม	คะแนน ก่อน เรียน	คะแนน หลัง เรียน	% ความ แตกต่าง	S.D.
	ด้านพฤติกรรมการพูด				
1	มีความเข้าใจหรือพูดนำเสนองานภาษาอังกฤษวิชาการ	.64	.86	+34.38	.496
2	มีความมั่นใจในการพูด/นำเสนองานวิชาการ	.63	.82	+30.16	.829
3	มีภาษาที่ดีในการสื่อสาร	.61	.80	+31.15	.320
4	มีมารยาทที่ดีในการนำเสนอ	.61	.86	+40.98	.562

ลำดับ	ข้อความถาม	คะแนน ก่อน เรียน	คะแนน หลัง เรียน	% ความ แตกต่าง	S.D.
5	มีความสามารถพัฒนาความคิดและเพิ่มเติมได้อัตโนมัติในขณะนำเสนองานวิชาการเพื่อเพิ่มความเข้าใจในเนื้อหาต่อผู้ฟังอย่างมีประสิทธิภาพ	.58	.82	+41.38	.680
	ด้านความคล่องแคล่วในการพูด				
1	สามารถออกเสียงคำศัพท์ และพูด / นำเสนอคำ วลี และประโยคอย่างเป็นทางการได้	.59	.80	+35.59	.951
2	สามารถพูด/นำเสนอได้อย่างต่อเนื่อง ไม่ลังเล	.54	.76	+40.74	.851
3	จังหวะความเร็วและความคล่องในการพูดนำเสนองานเชิงวิชาการมีความเหมาะสม	.49	.78	+59.18	.748
4	มีการใช้คำซ้ำน้อย ในการพูด/นำเสนองานวิชาการ	.53	.79	+49.06	.625
5	น้ำเสียงที่ใช้ในการพูดมีความน่าสนใจ	.59	.83	+40.68	.428
	ด้านหลักไวยากรณ์และคำศัพท์				
1	มีคลังคำศัพท์ในการนำเสนอในระดับที่เหมาะสม	.56	.87	+55.36	.700
2	สามารถใช้หลักไวยากรณ์ในการนำเสนองานวิชาการที่เหมาะสม	.75	.87	+16.60	.804
3	สามารถใช้กลุ่มคำเฉพาะทางวิชาการได้ตรงกับควมหมายอย่างถูกต้อง	.61	.97	+59.02	.542
4	สามารถเลือกใช้คำศัพท์ที่เหมาะสมกับบริบทการพูด/การนำเสนอที่เหมาะสม	.51	.80	+56.86	.750
5	สามารถใช้คำศัพท์ที่หลากหลายได้ ลดความซ้ำซ้อนของการใช้คำ	.50	.83	+66.00	.603
	ด้านการเรียบเรียงประโยค				
1	สามารถเรียบเรียงความคิดในการนำเสนอได้อย่างเหมาะสม	.50	.80	+60.00	.418
2	มีการลำดับความคิด เชื่อมโยงไอดี้อย่างมีประสิทธิภาพ	.47	.76	+61.70	.748
3	รู้วิธีการนำเสนองานวิชาการ ภาษาอังกฤษอย่าง ชัดเจนถูกต้อง	.47	.79	+68.09	.891

ลำดับ	ข้อความถาม	คะแนน ก่อน เรียน	คะแนน หลัง เรียน	% ความ แตกต่าง	S.D.
4	สามารถนำเสนองานวิชาการได้ตามลำดับ อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ	.53	.84	+58.49	.625
5	สามารถนำเสนองานวิชาการภาษาอังกฤษ ในเฉพาะทางได้อย่างถูกต้องครบทั้งการ จัดเรียง ข้อมูล ไอเดีย หลักไวยากรณ์ และ การเลือกสรรคำ	.51	.84	+64.71	.781

ตารางที่ 3 ค่าความสัมพันธ์ของตัวแปร T-Test Independent Samples

คะแนน	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	Std. Deviation	Std. Error Mean
หลังเรียน	60	.8254	.04677	.00604
ก่อนเรียน	60	.5612	.05770	.00745

การนำรูปแบบการพูดนำเสนอเชิงวิชาการในรูปแบบตามแนวการสอนแบบอรรถฐาน (genre-based approach) มาใช้กับนักศึกษา พบว่า การทดสอบหลังเรียน นักศึกษามีคะแนนเพิ่มขึ้นจากการทดสอบก่อนเรียนในทุกลักษณะทั้ง ด้านพฤติกรรมการพูด ความคล่องแคล่วในการพูด การใช้ไวยากรณ์และคำศัพท์ และการเรียบเรียงประโยค ซึ่งผลการทดสอบมีการเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

5.3 รูปแบบการสอนการพูด การนำเสนอเชิงวิชาการภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบอรรถฐาน (genre-based approach) ผลการวิจัยพบว่า สามารถพัฒนาทักษะการพูด พฤติกรรมในการพูด ความรู้ในด้านคำศัพท์ ไวยากรณ์ รวมถึงการเลือกใช้คำศัพท์และการเรียบเรียงประโยคเพื่อการพูดนำเสนออย่างเหมาะสม โดยจัดทำเป็น 5 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การคัดเลือกประเภทของการพูด อาทิเช่น การรายงาน (Reporting) การอธิบาย (Explanation) การแสดงความเห็น (Comment) การแสดงวิธีการ (Process) หรือการอภิปราย (Discussion)

ขั้นตอนที่ 2 การจัดทำเนียบภาษา คำศัพท์ในแต่ละประเภท การออกเสียง ความหมาย และไวยากรณ์ในการใช้

ขั้นตอนที่ 3 การสร้างความเชื่อมโยง การเรียบเรียงประโยค และการลำดับความคิดเพื่อนำเสนอ

ขั้นตอนที่ 4 การฝึกพูดพร้อมภาษากาย

ขั้นตอนที่ 5 นำเสนอ

ภาพที่ 1 รูปแบบการสอนการพูด การนำเสนอเชิงวิชาการภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบอรรถฐาน (genre-based approach)

6. อภิปรายผลการวิจัย

6.1 จากผลการพัฒนาวิธีการสอนแบบใหม่สำหรับทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา ระดับปริญญาตรีให้สามารถพูดนำเสนองานด้านวิชาการได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการสอนแบบใหม่สำหรับทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรีให้สามารถพูดนำเสนองานด้านวิชาการตามแนวการสอนแบบอรรถฐาน (genre-based approach) ได้แก่การพัฒนาทักษะด้านเจตคติในการพูดตามประเภทของงานวิชาการ การออกเสียง ความรู้ทางด้านไวยากรณ์และคำศัพท์ และการเรียบเรียงประโยคสอดคล้องกับงานวิจัยของ Thompson (1994) พบว่าการสอนแบบเข้มข้นของครูโดยใช้ Teaching Learning Cycle มีประโยชน์และช่วยให้นักศึกษาสามารถแยกแยะประเภทของข้อความ(Texts) ต่าง ๆ ได้ดีและทำให้นักศึกษา คำนึงถึงจุดประสงค์ทางการสื่อสารของข้อความต่าง ๆ (Communicative purposes) ได้ดี นอกจากนี้ ระดับความมั่นใจในการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาก็เพิ่มขึ้นและนักศึกษามีทัศนคติที่ดีต่อการเขียน

6.2 จากผลการศึกษาเปรียบเทียบผลของการแผนการสอน และโมเดลการสอนพูดภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบอรรถฐาน (genre-based approach) ก่อนเรียนและหลังเรียน ผลการวิจัยสรุปได้ว่าการนำรูปแบบการพูดนำเสนอเชิงวิชาการในรูปแบบตามแนวการสอนแบบอรรถฐาน (genre-based approach) มาใช้กับนักศึกษาพบว่า การทดสอบหลังเรียน นักศึกษามีคะแนนเพิ่มขึ้นจากการทดสอบก่อนเรียนในทุกลักษณะทั้ง (1) ด้านพฤติกรรมการพูด โดยเฉพาะการพัฒนาความคิดและเพิ่มเติมได้อัตโนมัติในขณะนำเสนองานวิชาการเพื่อเพิ่มความเข้าใจในเนื้อหาต่อผู้ฟังอย่างมีประสิทธิภาพ(2) ความคล่องแคล่วในการพูด โดยเฉพาะด้านจังหวะความเร็วและความคล่องในการพูดนำเสนองานเชิงวิชาการมีความเหมาะสม(3) การใช้ไวยากรณ์และคำศัพท์โดยเฉพาะด้านการใช้คำศัพท์ที่หลากหลายได้ ลดความซ้ำซ้อนของการใช้คำ และ(4) การเรียบเรียงประโยค โดยเฉพาะด้านวิธีการนำเสนองานวิชาการ ภาษาอังกฤษอย่าง ชัดเจนถูกต้องซึ่งผลการทดสอบมีการเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สอดคล้องกับงานวิจัยของช่อทิพ วิริยะ (2555) พบว่า การเรียนการสอนแบบเน้นภาระงานนั้นขั้นตอนแรก เน้นผลสำเร็จของงานมากกว่าตัวภาษาจึงเอื้อให้ผู้เรียนได้ทดลองใช้ภาษาอังกฤษของตนโดยไม่กลัว ความล้มเหลว อีกทั้งง่ายต่อการเตรียมบทเรียนเพื่อใช้ในการเรียนการ

สอน แบบเน้นภาระงาน การเรียนการสอนแบบเน้นภาระงานเป็นวิธีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่เหมาะสมกับนักศึกษา ธรรมศาสตร์ ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เชิงวิชาการ (English for Academic English) หรือเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ (English for Specific Purposes) ได้มีโอกาส ในการใช้ภาษาอังกฤษทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียนได้อย่างคล่องแคล่วและถูกต้องมากขึ้น

7. องค์ความรู้ใหม่

จากผลการวิจัยนี้ ผู้วิจัยสามารถสรุปองค์ความรู้ใหม่ได้ในรูปแบบของโมเดลการสอนการพูด การนำเสนอเชิงวิชาการภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบอรรถฐาน (genre-based approach) ได้ดังนี้

ในการสอนการพูดหรือการนำเสนอเชิงวิชาการภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบอรรถฐาน หรือ genre-based approach นั้นมี 5 ขั้นตอน ได้แก่

ขั้นตอนที่ 1 การคัดเลือกประเภทของการพูดการนำเสนอเชิงวิชาการเพื่อนำมาสอนในวิชานั้น ๆ เพียง 1 รูปแบบ อาทิเช่น การอธิบาย (Explanation) เกี่ยวกับการสอนวิชาหลักไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เพื่อให้ผู้เรียนมีโฟกัสที่เฉพาะเจาะจงในเรื่องที่จะศึกษาและนำเสนอ

ขั้นตอนที่ 2 การจัดทำเนียบภาษา คำศัพท์ในแต่ละประเภท การออกเสียง ความหมาย และไวยากรณ์ในการใช้ โดยจัดทำเป็นคำศัพท์ที่มีความหมายเหมือนกัน (synonym) คำศัพท์ที่มีความหมายต่างกัน (antonym) และจัดเก็บในฐานข้อมูลออนไลน์ (google drive) เพื่อให้ง่ายต่อการสืบค้น

ขั้นตอนที่ 3 การสร้างความเชื่อมโยง การเรียบเรียงประโยค และการลำดับความคิดเพื่อนำเสนอ โดยจัดทำที่ละขั้นตอนตั้งแต่ การนำเสนอในส่วนของบทนำ (Introduction) การนำเสนอในส่วนของเนื้อหา (content) การนำเสนอในส่วนของสรุป (conclusion) และการสร้างบรรยากาศการถามตอบ (Question and Answer session) เพื่อให้ผู้ฟังสามารถมีปฏิสัมพันธ์กับผู้นำเสนอได้ และให้ผู้นำเสนอมีทักษะในการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าที่เกิดขึ้นจากคำถามของผู้ฟัง

ขั้นตอนที่ 4 การฝึกพูดพร้อมภาษากาย

ขั้นตอนที่ 5 ทดลองนำเสนอ เพื่อรับฟังความเห็นจากเพื่อนร่วมชั้นเรียน และผู้สอน

8. ข้อเสนอแนะ

8.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

8.1.1 มหาวิทยาลัยควรจัดทำรายวิชาการนำเสนอเชิงวิชาการภาษาอังกฤษ (English Academic Presentation and Conversation) เพื่อให้นักศึกษาในระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 3 และ 4 ได้เลือกเรียนเป็นวิชาหลักสำหรับหลักสูตร (core course) และเพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาได้มีโอกาสฝึกฝน และ ประเมินผลการเรียนอย่างแท้จริง มหาวิทยาลัยควรจัดให้มีการประชุมเชิงวิชาการภาคภาษาอังกฤษ เพื่อให้นักศึกษาได้นำเสนอบทความเชิงวิชาการของตนเองให้ผู้ทรงคุณวุฒิ และรับฟังความเห็นจากผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อนำมาปรับปรุงการนำเสนอของตนเองต่อไป นอกจากนี้มหาวิทยาลัยยังสามารถนำความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิเหล่านั้นมาปรับปรุงรายวิชาให้มีประสิทธิภาพต่อไป

8.2 ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ปฏิบัติ

8.2.1 ผู้สอนในรายวิชาการนำเสนอเชิงวิชาการภาษาอังกฤษ (English Academic Presentation and Conversation) ควรจัดทำเอกสารประกอบการสอน และวิดีโอประกอบการสอน เพื่อให้นักศึกษาได้ฟังการออกเสียงที่ถูกต้อง และได้มีโอกาสฝึกฝนด้วยตนเองนอกห้องเรียน

8.3 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป

8.3.1 ในการวิจัยครั้งต่อไป ผู้วิจัยเห็นว่า ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับ เนื้อหาของประเภทการนำเสนอ และประมวลคำศัพท์ หลักไวยากรณ์ที่ควรจะนำมาใช้ในการเรียนการสอนรายวิชานี้ เพื่อให้ผู้สอนสามารถจัดทำเอกสารประกอบการสอนได้ครอบคลุม ครบถ้วนและเหมาะสมตามจุดประสงค์ของรายวิชา โดยควรดำเนินการศึกษาทั้งในรูปแบบของการศึกษาเอกสาร และการศึกษาเชิงปริมาณ

9. เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **หลักสูตรแกนกลาง พ.ศ. 2550**. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์คุรุสภา.
- ช่อทิพ วิริยะ. (2555). **การเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษโดยการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน** เป็นหลัก: เตรียมความพร้อมของนักศึกษาธรรมศาสตร์ให้พร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจ อาเซียน. ปทุมธานี : สถาบันภาษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สงวนศรี โทโรค. (2547). **การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและเจตคติในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานกับการสอนแบบเดิม**. ดุษฎีนิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิตสาขาการสอนภาษาอังกฤษ. อิดิธโคแวน : ออสเตรเลีย.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2540). **วิธีสอนภาษาอังกฤษ**. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Brown, G., & Yule, G. (1983). **Discourse analysis**. Cambridge University Press : Cambridge.
- Fahnestock, J. (2011). **Rhetorical style: The uses of language in persuasion**. Oxford University Press : Oxford.
- Halliday, M. A. K. (1978). **Language as social semiotic: The social interpretation of language and meaning**. Edward Arnold : New Jersey.
- Hyland, K. (1994). Hedging in academic writing and EAF textbooks. **English for specific Purposes**. 13(3). 239-256.
- Martin, J. R., & White, P. R. R. (2005). **Language of evaluation: Appraisal in English**. Palgrave Macmillan : London.
- Olsen, L. A., & Huckin, T. H. (1990). Point-driven understanding in engineering lecture comprehension. **English for Specific Purposes**. 9(1). 33-47.
- Rasmeenin, C. (2006). **A structural move analysis of MA thesis discussion sections in applied Linguistics**. Unpublished master degree thesis. Nakhon Pathom : Mahidol University.

Rowley-Jolivet, E. & Carter-Thomas, S. (2005). The rhetoric of conference presentation introductions: Context, argument and interaction. **International Journal of Applied Linguistics**. 15. 45-70.

Thompson, A. (1994). Frameworks and contexts: A genre-based approach to analyzing lecture introductions. **English for Specific Purposes**. 13(2). 171-186.

10. คำขอบคุณ

ขอขอบคุณผู้ให้ข้อมูลทุกคนและขอขอบคุณมหาวิทยาลัยนเรศวร ในการให้การสนับสนุนการทำวิจัยและการเผยแพร่ผลงานวิจัยนี้